

GEZANG
OP DE DOOD VAN
NAPOLEON

GEWEZEN
KEIZER VAN FRANKRIJK,

*Gestorven op het eiland St-Helena,
den 6 Mei 1821.*

Stemme van den Handel.

Komt luistert wat 'k voor u verzon,
't Is 't sterven van Napoleon,
Den held die door het vier,
Vlammen en mortier,
De wereld deed beven;
Die veel jongheid heeft ter dood geleid,
Is ook gestorven en naar d'eeuwigheid,
Op 't eiland Sint-Heleen
Moest hij van 't leven scheen,
Bijna geheel alleen.

Hoort hier, als hij de dood bespeurt,
Hoe bitterlijk dat hij betreurt,
Zijn lief zoontje teër,
Nog beweent hij meer
Zijne keizerinne:
Marie-Louise, riep hij menigmaal;
Soldaten lief, en menig generaal,
Die met mij op het land
Veel lauwers hebt geplant,
En ligt in 't dorre zand.

Vaartwel, gij broeders, waar gij woont,
Die eerijsds door mij werd gekroond,
Vaarwel, mijn schoon rijk,
Waardig Frankerijk
't Geen ik kwam regeeren,
Adieu Weenen, mijn schoonvaders woon,
Adieu Rus en gij Engeland schoon!
Adieu in 't generaal
Spanje en Portugaal,
En vrienden altemaal.

Ik wenschte dat door mijne dood,
In alle rijken, klein en groot,
Tot den laatsten dag
Vrede duren mag.
Ach! mocht dit toch geschieden!
En dat den band, die door u is geleid,
Vereend mag blijven tot in eeuwigheid,
Opdat de rust verschijnt,
En daarmee d'oorlog eind',
Die 't land lang heeft gepijnd.

Hij spreekt ook van zijn heiligheid,
Dien hij in boeien heeft geleid:
't Was door den hoogmoed
En baatzucht verwoed
Ik u in balling stelde.
Zie mijne misdaad op uw persoon,
Ik Vervolgde den paus tot in zijn woon,
Oorzaak van mijn droef lot,
Ik zegge hier tot slot,
G'hoorzaamt aan paus en God.

Voor 't laatst, vaarwel dan Belgenland,
Voor mij ik ben hier overmand,
Adieu mijn rijk en kroon,
Op mijn eiland-woon,
Zal mijn grafplaats wezen.
Had ik niet te veel hoogmoed gehad,
Had ik nog keizer der Fransche stad,
'k Was g'allieerde macht,
Maar de mij niet gebracht,
En ik nooit had gedacht.